

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 8313010645
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8313010645.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Ing. H. B. pre prečin nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 22. februára 2018 v Bratislave dovolanie obvineného Ing. H. B. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Jána Vrbu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 13. januára 2016, sp. zn. 6To/47/2015, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Ing. H. B. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Humenné (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 23. januára 2014, sp. zn. 2T/160/2013, uznal obvineného Ing. H. B. vinným z prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., lebo trest uložený mu rozsudkom okresného súdu z 23. mája 2013, sp. zn. 1T/19/2013, vo výmere 2 (dvoch) rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov a peňažný trest vo výmere 400 € (slovom: štyristo eur), považoval za postačujúci. Súd zároveň podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodeného PhDr. H.V. s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal poškodený 4. februára 2014 odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozhodol uznesením z 27. januára 2015, sp. zn. 6To/3/2015, tak, že ho podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol. V odôvodnení súd uviedol, že poškodený sa na hlavnom pojednávaní výslovne vzdal práva na podanie odvolania.

Proti tomuto uzneseniu podal 15. júla 2015 minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister“), na základe podnetu poškodeného, dovolanie, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozhodol rozsudkom z 27. októbra 2015, sp. zn. 4 Tdo 61/2015, takým spôsobom, že napadnutým uznesením krajského súdu bol v § 316 ods. 1 Tr. por. porušený zákon v prospech obvineného Ing. H. B., toto uznesenie zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené

rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad; najvyšší súd tiež krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd po vrátení veci rozhodol rozsudkom z 13. januára 2016, sp. zn. 6To/47/2015, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. por. rozsudok okresného súdu z 23. januára 2014, sp. zn. 2T/160/2013, zrušil vo výroku o náhrade škody a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obvinenému Ing. H. B. povinnosť nahradiť poškodenému PhDr. H.V. škodu vo výške 4.905,30 €. Súd poškodeného vo zvyšnom rozsahu podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Ing. H. B. 12. januára 2017 prostredníctvom svojho obhajcu - JUDr. Jána Vrbu, advokáta so sídlom Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, dovolanie.

V dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., t. j. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený uviedol, že pre záver najvyššieho súdu o pravdivosti tvrdení poškodeného o tom, že sa odvolania na hlavnom pojednávaní nevzdal, nebol skutkový stav dostatočne zistený. Najvyšší súd neúplne prešetril dôkazný materiál a celé svoje rozhodnutie oprel o poznámky prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné (ďalej len „prokurátor“), z ktorých dokonca žiadna takáto informácia (o vzdaní sa odvolania) nevyplýva. V týchto intenciách potom postupoval aj krajský súd, ktorý zmenil výrok okresného súdu o náhrade škody.

Na podklade uvedeného obvinený Ing. B. navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu „v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu ako dovolacieho súdu“ a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K podanému dovolaniu sa 14. februára 2017 vyjadril prokurátor tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť. Upozornil, že obvinený napáda správnosť a úplnosť zisteného skutku, ktorý dovolací súd nemôže podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. skúmať a meniť.

K podanému dovolaniu sa 10. februára 2017 vyjadril aj poškodený, a to tak, že ho navrhol zamietnuť ako neprípustné. Poukázal na fakt, že obvinený urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré sa týkalo skutku ako celku, vrátane následku v podobe spôsobenej škody, ktorá mala vplyv na právnu kvalifikáciu. S poukazom na § 257 ods. 5 Tr. por. vysvetlil, že takéto vyhlásenie je nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

K predmetným vyjadreniam sa žiadna zo strán už ďalej nevyjadrila.

Po predložení veci najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného Ing. H. B. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.).

Vo vzťahu k námietkam poškodeného dovolací súd upozorňuje, že súdom prijaté vyhlásenie obvineného o vine, resp. o tom, že nepopiera spáchanie skutku (§ 257 ods. 5 Tr. por.), nevylučuje podanie odvolania (a následne dovolania) v rozsahu výrokov o treste a náhrade škody. Hoci je pravdou, že obvinený dáva vyhlásenie vo vzťahu ku skutku, ktorého súčasťou je aj popis spôsobenej škody (ak ide o trestný čin s týmto škodlivým následkom), toto jeho vyhlásenie nemá vplyv na otázku ne / splnenia podmienok pre priznanie civilného nároku na náhradu škody. Vyhlásenie o vine vo vzťahu k spôsobenej škode je relevantné v tom smere, že toto odôvodňuje jeho ďalšiu právnu kvalifikáciu (z pohľadu naplnenia všetkých znakov základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty). Aj otázky, ktoré súd kladie obvinenému pred rozhodnutím o ne / prijatí jeho vyhlásenia podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) Tr. por. sa týkajú podstaty skutku, dodržania práva na obhajobu, právnej kvalifikácie, hrozaceho trestu

a nie osobitne aj náhrady spôsobenej škody, ako je to v prípade konania o dohode o vine a treste (vid' § 333 ods. 3 písm. i) Tr. por.). Na rozdiel od tohto konania, kde súd rozsudkom uzavretú dohodu schváli (a konanie sa končí), v prípade prijatia vyhlásenia o vine, súd ďalej vykonáva dokazovanie v rozsahu nepriznaných skutkov, výrokov o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia (§ 257 ods. 8 Tr. por.). Z uvedeného je preto zrejmé, že pokiaľ obvinený dal vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo c) Tr. por., nič mu nebráni podať v rozsahu výrokov o treste a náhrade škody dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V ďalšej časti najvyšší súd zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (druhá veta § 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom zvoleného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že obvinený Ing. B. nesúhlasí so záverom krajského súdu ohľadne prípustnosti odvolania podaného poškodeným PhDr. Y. v rozsahu výrokov o náhrade škody. V tomto smere dovolací súd upozorňuje, že predmetný záver bol formulovaný na podklade rozsudku najvyššieho súdu, ktorý v postavení dovolacieho súdu pre krajský súd záväzne ustálil (§ 391 ods. 1 Tr. por.), že poškodený PhDr. Y. sa možnosti podať odvolania nevzdal, a teda bolo potrebné o ňom meritórne rozhodnúť. Z tohto dôvodu nie je možné opätovne namietať tú istú otázku (ne / vzdania sa odvolania poškodeným), o ktorej dovolací súd už raz záväzne a právoplatne rozhodol a krajský súd bol povinný jeho právny názor rešpektovať (k tomu vid' bližšie uznesenie najvyššieho súdu z 5. apríla 2017, sp. zn. 2 TdoV 7/2016, uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 45/2017).

Keďže dovolanie obvineného Ing. H. B. neobsahovalo žiadne iné námietky týkajúce sa vecnej správnosti napadnutého rozsudku, dospel najvyšší súd k záveru, že uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je daný, a preto jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.